

Stand, kun skulde have den halve Værdi. Det vilde see sørgeligt ud for dem, der ere gaaede ind paa saadanne Entrepriser, naar virkelig byre Mastliner i Løbet af saa Nar skulde synke ned til kun at have den halve Værdi; paa denne Maade troer jeg virkelig, det vilde være umuligt at faae lignende Arbejder udførte for en nogenlunde taalelig Priis. Uagtet jeg, som antydet, i høi Grad maa beklage, at Manden har tabt ved dette Foretagende, kan jeg virkelig ikke indsee Andet, end at der er viist ham et høvert Billighedshensyn, der kan være Tale om, og at vi dog maae gaae ud fra, at naar Licitation er afholdt, saa er Sagen dermed tilende, naar der ikke fremkommer ganske særegne Omstændigheder, som kunne foranledige, at man giver hyderligere Tilskud; thi at sige, „at Staten ikke bør vinde paa den Privates Bekostning“, er dog virkelig en Talcmaade, som man ikke bør fremkomme med. Hvad vil det sige, at Staten vinder paa den Privates Bekostning? Staten indlader sig ganske simpelt som Kontrahent med den private Mand, og den myndige Mand maa selv see sig for, forinden han paatager sig et Arbejde. Hvorvidt det var for meget at give Kauffmann & Carlé 1500 Rd., tør jeg ikke sige, men ialfald var der Tale om et vanskeligere Arbejde end i Bøgestrømmen, hvor det næsten til enhver Tid er muligt at arbejde, naar man ikke standses af Vis, og Erstatning udenfor Kontrakten er jo ogsaa alt givet og skulde gives atter ved de 2000 Rd.

C. B. Nimestad: Den væsentlige Deel, jeg tidligere har havt i denne Sag, har foranlediget mig til at tage Ordet, og jeg udbeder mig det ærede Things Overbærenhed, da jeg paa Grund af en stærk Forkjølelse har vanskeligt ved at tale høit. Efter de Foredrag, jeg har hørt af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage) og den høiterede Indenrigsminister, lunde jeg have tilbageholdt de fleste af mine Bemærkninger, uagtet jeg længe ikke har seet en Sag, som baade med Hensyn til de faktiske Omstændigheder og de personlige Dyringer har stillet sig saa forunderligt som den foreliggende. Den Sammenligning, som er anstillet med Kauffmann & Carlé, som skulde have modtaget 92 $\frac{1}{2}$ pr. Læst, medens

der i det foreliggende Tilfælde kun er betalt 79 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, er urigtig. Beviisbyrden paahviler derfor den, som har paastaet det; jeg tæller imidlertid ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vil være istand dertil. Det vil her komme an paa, om det Quantum er opmuddret, som er anført, naar derfor $\frac{1}{4}$ er lagt til, saa at der er sat 4 istedetfor 3, er det indlysende, at de 79 $\frac{1}{2}$ pr. Læst blive til 105 $\frac{1}{2}$, saa at Betalingen er 13 $\frac{1}{2}$ dyrere pr. Læst end den Betaling, som blev givet til Kauffmann og Carlé. — Dernæst maa jeg undre mig over den mærkelige Fremgangsmaade af alle Talere, at give den høitagtede Mand, som er Gjenstand for Omtale, to Sider, hvorfra man viser ham frem, idet man ligesom dreier ham om, efter som det behager. Man priser hans Patriotisme og siger: Dette har han gjort, og derfor maae vi være ham taknemmelige og beundre ham; men ganske kort efter, naar man vil oppække Medlidenshed for ham, saa er der ikke mere Tale om hans Patriotisme; nei, saa siger man: den stakkels Mand er bleven tvungen dertil. I det ene Dieblisk siger den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning): „Lad os huske, at Manden var Kautionist og er tvungen ind i Foretagendet“; men er det Patriotisme? Men i det næste Dieblisk fremstiller han ham som den lysende Stjerne, hvis Tjeb vi skulde følge, som den, der først har paataget sig Byrden af det store Opvuddringsvæsen. Gaaer det da virkelig an saaledes snart at bruge Manden som Offeret for en sørgelig Tvang og snart som en Mand, der har handlet af de bedste Beveggunde, idet han paatog sig Arbejdet? Naar jeg tænker paa denne Behandling og ved Siden deraf husker fra de Gange, jeg har siddet i Finantsudvalget, hvor ofte den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds har sagt, at Arbejderne skulde udføres ved Licitation, og naar jeg saa seer den Stjærne, han nu beuder Staten ved denne Licitation, saa forbauses jeg i høieste Grad og kan ikke forstaae, hvad det skal bethyde. Skulle da maastee ogsaa de Snekere, som paatage sig Arbejdet v.d. de Trapper, der udbygges ved Licitation, have Godtgjørelse, naar de have forregnet sig med Hensyn til Tømmeret eller Arbejdslønnen? Den